

Redactioneel

door Ilona Seure

In deze nieuwsbrief zullen we de vele vrijwilligers die actief zijn (geweest) voor Navajeevan een gezicht geven. Het bezoek van Fr. Koshy en Ms. Anu Dasaka in juni dit jaar is mede dankzij hen een succes geworden. Het zijn de bestuursleden van de Stichting die hen vergezellen naar sponsor organisaties als Stichting Kinderpostzegels of Cordaid en die zorgen voor eventuele verduidelijking. Ook door deze 'partnerorganisaties' wordt de inzet van vrijwilligers gewaardeerd. Inmiddels hebben ook de Duitse vrijwilligers zich geformeerd, waarover Eric u in deze nieuwsbrief meer zal vertellen. Loes en Inge – twee studenten pedagogiek – zijn op 8 augustus vertrokken naar Navajeevan. Hier zullen zij tot eind december hun steentje bijdragen aan Sethu. Met een column van onze vertrouwde columnist Mark Bos is de nieuwsbrief weer compleet. Veel leesplezier!

Momenteel in Sethu

door Inge Penterman en Ilona Seure

Op vrijdag 8 augustus vertrokken Loes Geurts en Inge Penterman voor ongeveer zes maanden naar India. Zij zijn studenten pedagogiek en zullen hun stage lopen bij Sethu, een project van Navajeevan voor meisjes van 5 tot 14 jaar. De meisjes die hier wonen zwierven hiervoor op straat, waren werkzaam in de prostitutie of elders, leefden in een onhoudbare thuissituatie of zijn wees. Sethu, wat 'brug' betekent, biedt hen een plek om te rehabiliteren en een toekomst op te bouwen. Hieronder een beschrijving van een van de eerste dagen van Loes en Inge.

Rond half 10 zijn we vaak op Sethu. Best laat, omdat we vaak lang moeten wachten op de bus. De ochtend op Sethu bestaat uit Telugu les. Er zijn 3 klassen, variërend van niveau: klas A-B-C. De meisjes van klas C zijn afgelopen week vertrokken richting hostels en government schools. Dat is ook het doel van Sethu: de meisjes krijgen lessen om hen voor te bereiden op 'echt' onderwijs. Wanneer zij mogelijk voldoen aan de eisen van dit onderwijs dan moeten zij een test doen. Als deze voldoende is dan gaan de meisjes naar de government schools. (Ik vond het erg jammer dat de meisjes weggingen. Zij spraken namelijk het beste Engels en waren stuk voor stuk erg lief!)

Na de Telugu lessen (ik kan al paar woordjes praten en zelfs schrijven), is er lunch. Deze eten we samen met de kinderen. Veel rijst, rijst, rijst. En ook echt VEEL dan hè.

Ik blijf zeggen koetshoe, koetshoe (een klein beetje aub) maar dit lukt nog niet echt. Meestal stop ik dus wat rijst terug in het lege lunchtrommeltje van Loes...

Na de lunch hebben de kinderen een pauze. Vaak gaan we dan liedjes zingen en handjeklap spelletjes doen. Erg leuk! De kinderen proberen ons daarnaast Telugu te leren, erg nodig!

Om 2 uur starten we met onze Engelse les. De eerste les was op woensdag. Loes en ik hadden dit dinsdagavond voorbereid en het betrof een les van 5 onderdelen. Uiteindelijk was het veel te veel voor een uur en zijn we niet verder gekomen dan van 1 tot 10 tellen en het ABC. Het is dus nog echt de basics.

Het lastige tijdens de lessen is de taal. Wij spreken weinig Telugu, de kinderen weinig Engels. Daarnaast is er weinig structuur: de kinderen lopen door de klas, schreeuwen, maken ruzie (met als vervolg huilen/boos). Wanneer ik de taal niet spreek, HOE maak ik dan duidelijk wat ik wil dat ze wel en niet doen? We kennen ondertussen wat woordjes en het gaat gelukkig al een stuk beter maar het blijft belangrijk voor ons dat we meer Telugu leren.

Van 2 tot 3 uur is dus de Engelse les en van 3 tot 4 uur spelen we spelletjes. Ook érg leuk! Ik heb een aantal keer carrom board gespeeld. Een Indiaas spel met een soort damstenen die je in de gaten in de hoeken moet schieten. Daarnaast heb ik met een aantal kinderen ook wat creatieve dingen gedaan.

Na vier uur gaan de kinderen zich wassen en douchen.

Dit doen ze veelal helemaal zelfstandig, zelfs de kleintjes van een jaar of 4/5. Ze wassen zichzelf, kammen hun haren, trekken schone kleren aan en wassen hun vieze kleren. Onvoorstelbaar, ik heb mijn ogen uitgekeken! Dit doen de kinderen in Nederland niet!

Rond een uur of 5 vertrekken Loes en ik weer richting Naveena. (Loes en Inge slapen op Naveena, een ander projectonderdeel, waar meiden van 15 jaar en ouder verblijven – red.).

Zie voor meer belevenissen van Loes en Inge:

<http://ingepenterman.waarbenjij.nu>

<http://loesinindia.waarbenjij.nu>

Raju

door Mark Bos

Dit is Raju. Hij is 5 jaar en komt uit het Noorden van India. Toen hij in Vijayawada op het treinstation werd gevonden, had hij nauwelijks kleding aan en was zijn mond helemaal ontstoken. Hij weet niet waar hij vandaan komt, wat het heel moeilijk maakt om hem terug te brengen bij zijn ouders. Na 3 maanden op Navajeevan is zijn mond weer genezen, begint hij weer een beetje te praten, en speelt hij voornamelijk heel veel met de andere jongens.

Navajeevan Freundeskreis (vriendenkring)

door Eric Bontenbal

Op verzoek van fr. Koshy is ook in Duitsland een initiatief gestart om de vrienden van Navajeevan aldaar te verenigen. Eric Bontenbal was bij de oprichtingsvergadering.

In Duitsland heeft fr. Koshy heel veel contacten, oud-vrijwilligers en mensen uit de kerkelijke wereld, die vaak niet van elkaars bestaan weten. Nu is er dus een initiatief gestart om die mensen met elkaar in contact te brengen.

Op zondag 20 juli was de oprichtingsvergadering van de vereniging en ik was daar namens onze stichting vertegenwoordigd op verzoek van fr. Koshy. Doel van mijn bezoek aan de vergadering was om contacten te leggen en om te vertellen over onze ervaringen met het oprichten van onze stichting.

Op de zaterdagavond, de dag voor de vergadering, heb ik al heel veel kunnen vertellen over hoe wij bijvoorbeeld de nieuwsbrieven maken, over de website, maar ook over onze keuze voor een stichting als juridische rechtsvorm, hoe wij de financiën hebben geregeld, hoe een notaris te vinden etc.

Op de zondag waren er 8 mensen om de vereniging op te richten, twee uit de buurt van Keulen en de rest uit de buurt van München. Mensen die elkaar niet of nauwelijks kenden maar allemaal een band met Navajeevan hebben. Het was een energieke bijeenkomst, vol ideeën. Hoofddoel was om de statuten vast te stellen en om middels ondertekening daarvan de vereniging op te richten.

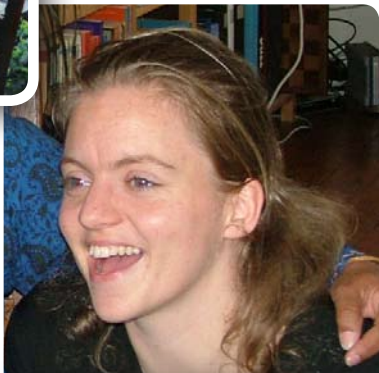
De keuze voor een vereniging was ingegeven door de gedachte dat als mensen lid van de vereniging worden, zij contributie moeten betalen. Op die manier kan een min of meer vast jaarlijks inkomen verworven worden dat naar Navajeevan kan worden gestuurd. Tevens is het idee ontstaan om regionale bijeenkomsten te organiseren om op die manier het nadeel van de geografische spreiding op te vangen.

Al-met-al was het een inspirerend weekend waarin spijkers met koppen zijn geslagen. Als u meer wilt weten over de Duitse vriendenkring dan kunt u de website bezoeken:

<http://www.navajeevan-freundeskreis.de>

Bezoek van fr. Koshy en Anu aunty

Het bezoek van fr. Koshy en Anu Dasaka aan Nederland was een succes. Er zijn hernieuwde afspraken gemaakt met een aantal organisaties. Tevens was het een fijn weerzien met oude bekenden, voornamelijk (oud) vrijwilligers - waarvan bij deze een fotoimpressie - en hebben fr. Koshy en Anu ook kennism gemaakt met nieuwe vrienden.

Bagunawa?

door Mark Bos

Waarden bij Navajeevan

Afgelopen juni had ik het geluk om weer drie weken in Vijayawada te mogen zijn, deze keer voor mijn studie humanistiek. In het kader van mijn stage heb ik bij Navajeevan een klein onderzoekje gedaan.

Ik heb de vraag gesteld welke waarden de medewerkers belangrijk vinden in hun werk met kinderen, en hoe ze die het liefst in de praktijk brengen. Ik was hier voornamelijk benieuwd naar, omdat ik tijdens mijn stage in Bangalore had gezien hoe er, in mijn ogen, vaak heel traditioneel over opvoeding werd nagedacht. Veel ouders vinden namelijk dat kinderen vooral gehoorzaam moeten zijn, en straf verdienen als ze hun eigen gang gaan.

Met een vragenlijst voor alle medewerkers en wat interviews hier en daar, ben ik op een voor mij ook nieuwe manier met Navajeevan in contact gekomen. Tot mijn plezier ontdekte ik dat iedereen het heel leuk vond om te praten over zijn/haar werk, en wat hen daarin beweegt. Een medewerkster van Chiguru (het kinderdorp) vertelde dat het invullen van de vragenlijst haar enorm aan het denken had gezet over haar dagelijkse bezigheden.

Het belangrijkste resultaat was wel dat de medewerkers (bijna) allemaal hele uitgesproken ideeën hadden over de omgang met straatkinderen. Samengevat vindt men dat er vooral op een vriendelijke manier geholpen moet worden. Liefde voor het kind, werd heel vaak genoemd als belangrijkste motivatie voor het werk. In de praktijk betekent dat dat je probeert als gelijke met hen om te gaan en ze probeert te laten leren van hun fouten door er over te praten. Streng straffen is dan iets wat je pas in laatste instantie doet.

Maar natuurlijk is dat in de praktijk veel moeilijker gedaan dan gezegd. Tijdens een van de bijeenkomsten zei een medewerker dat sommige kinderen je soms echt het bloed onder de nagels vandaan kunnen halen. Probeer dan nog maar eens liefdevol te blijven. En dat is ook heel begrijpelijk. We zijn geen heiligen, en de kinderen niet altijd engeltjes.

Maar het belangrijkste is, denk ik, dat er bij de medewerkers een gedeelde motivatie is van waaruit

het werk gedaan wordt. Natuurlijk gaat het mensen ook om het salaris, maar daarbij is er de liefde voor het kind; de wens om hen aan een goed leven te helpen, die de bron vormt voor het dagelijkse werk.

En dat is precies wat ik iedere keer merk als ik het project binnenwandelen, en door enthousiaste glimlachen wordt begroet.

Meike

Onze stichting heeft er weer een nieuwe jongste vriendin bij. Chrisje heeft namelijk, samen met haar vriend Jeroen, een wolk van een dochter gekregen. Meike is uiteraard van harte welkom in ons midden.

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 0229 243173 / 0651 642693
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk:
Eric Bontenbal